

مجله دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، دوره ۶ (۴۶) شماره ۶ (۱) تهران (۱۳۷۰)

اثرات تیموزین و تافسین کنژوگه بر سیستم ایمنی بدن گاو

دکتر نعمت الله خوانساری* ; دکتر محمد علی راد** ; پرویز جعفری***

خلاصه فارسی:

بنظر می‌رسد که اتصال مولکول‌های تافسین و تیموزین آلفا بصورت کنژوگه (آمیخته) نیز فعالیت بیولوژیکی مواد تشکیل دهنده خود را حفظ می‌کند. ترکیب جدید، آمیخته ای از تیموزین - آلفا و تافسین می‌باشد که اثرات تقویت کننده را هم بر روی لئوسیت های T و هم روی مونوسیت ها دارا می‌باشد. بنابراین ترکیب جدید (IMP-1) می‌تواند به عنوان یک ماده فعال کننده و تنظیم کننده سیستم ایمنی در افراد و یا حیواناتی که دچار تضعیف سیستم ایمنی بدن شده‌اند موثر واقع شود. اثرات کنژوگه تافسین و تیموزین آلفا که هم در INVITRO و هم در INVIVO مورد بررسی و مطالعات تجربی قرار گرفته است به تفصیل طی این مقاله گزارش و ارائه می‌شود.

مقدمه:

بسیاری از بیماریهای عفونی در گاوهای گوشتی و شیری در اثر عوامل متعدد بیماریزا ایجاد می‌گردد. عموماً "حیواناتی که تحت تاثیر استرس های فیزیکی و یا محیطی واقع می‌شوند بیش از سایرین مستعد ابتلاء به عفونتهای ویروسی و یا باکتریایی می‌باشند. این موضوع بویژه در ارتباط با بیماری تنفسی پیچیده گاوها (BRD+) بیشتر مصداق دارد و این بیماری در برخی از کشورها خسارات اقتصادی زیادی از نظر کاهش تولیدات دامی (شیر و گوشت) ایجاد می‌نماید (۲۱). میزان خسارات وارده از این بیماری را تنها در ایالات متحده آمریکا

* دپارتمان علوم دامپزشکی و میکروبیولوژی - دانشگاه ایالتی داکوتای شمالی
ایالات متحده آمریکا.

** گروه آموزشی علوم درمانگاهی - دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران.

*** آزمایشگاه ایمونوبیولوژیک - نیویورک

#IMMUNOPOTENTIATOR-1

+Bovine Respiratory Disease Complex

سالانه بالغ بر پانصد ملیون دلار برآورد نموده‌اند (۲۱).
 بیماری تنفسی پیچیده گاوها که عموماً " تحت عنوان " تب حمل و نقل " * نیز معروف است اختصاصاً " در بین گوساله‌هایی که تازه از شیر گرفته شده‌اند و بلافاصله برای چرای در مراتع با کامیون به نقاط دیگری منتقل می‌شوند بروز می‌نماید. علیرغم تهیه و تولید واکسن‌های گوناگون برای مقابله با بیماری BRD و یا پیشگیری از آن که معمولاً " متعاقب نقل مکان دامها بروز می‌کند و با وجود استفاده از آنتی‌بیوتیک‌های مختلف بمنظور درمان BRD تاکنون استراتژی موفقیت‌آمیزی از نظر نحوه کنترل بیماری مذکور طراحی نشده است. علائم بالینی، جراحات آسیب شناسی و میزان مرگ و میر ناشی از تب حمل و نقل گاوها و گوساله‌ها عموماً " به ذات‌الریه (پنومونی **) (باکتریائی ارتباط دارد که این نوع ذات‌الریه در اثر باکتریهای نظیر پاستور لاهمولی تیکا ***، پاستولامولتوسیدا (P. multocida) و یا هموفیلوس سامنوس (H. Somnus) و چندین عامل ویروسی ایجاد می‌شود (۱۷). عوامل فوق‌الذکر معمولاً " چنانچه سیستم دفاعی بدن دامها تضعیف نشده باشد چندان بیماریزانیستند (۱۳) و همانطور که برخی از محققین پیشنهاد می‌کنند تضعیف سیستم ایمنی بدن (Immunosuppression) یکی از عوامل مهم در بیماریزائی و بروز علائم بالینی بیماری حمل و نقل گاو می‌باشد (۵).

شواهد علمی بسیاری وجود دارد که حاکی از نقش مهم استرس در بروز بیماری BRD می‌باشد. استرس‌های فیزیکی و عوامل محیطی استرس‌آفرین در چگونگی تضعیف سیستم ایمنی بدن دخالت موثر دارند و حساسیت میزبان را در مقابل عوامل عفونی افزایش می‌دهند (۸).

عفونتها را می‌توان هم از طریق تجویز مستقیم دارو و هم از طریق استفاده از عوامل اختصاصی و غیر اختصاصی تقویت کننده‌های سیستم ایمنی که بدن میزبان به آنها پاسخ می‌دهد، تحت کنترل قرار داد.

بسیاری از دانشمندان و محققین طی سالهای اخیر کوششهای مستمری بعمل آورده‌اند

* Shipping Fever

** Pneumonia

*** *Pasteurella hemolytica*

تا با استفاده از تقویت‌کننده‌های جدید سیستم ایمنی (که از طریق مهندسی ژنتیک تهیه می‌شوند) مکانیزم تضعیف‌کننده سیستم ایمنی بدن را از بین برده و مانع از بروز بیماریهای توام با استرس شوند. این تلاشها نتایج امیدبخشی را به همراه داشته است (۱ و ۱۳ و ۱۷). این مطالعات نشان می‌دهد که استفاده از تقویت‌کننده‌های سیستم ایمنی ممکن است در آینده نزدیکی استراتژی موثری را در پیشگیری و درمان "تب حمل و نقل" گاوها یا BRD نوبد دهد.

برای استفاده از این استراتژی لازم است قسمت‌های عمده سیستم ایمنی که نقش آنها برای دفاع بدن در مقابل عوامل بیماریزا ضروری می‌باشد بخوبی شناخته شوند. این قسمت‌ها همان نواحی تقویت‌کننده‌های سیستم ایمنی هستند. با شناخت این عوامل اساسی می‌توان بین عناصر تشکیل‌دهنده شبکه سیستم ایمنی و تقویت‌کننده‌های سیستم ایمنی ارتباط بسیار زیادی ایجاد کرد. البته همه قسمت‌های شبکه سیستم ایمنی بدن بطور مستقیم با عوامل بیماریزا مقابله می‌کنند. این موضوع در مواقعی که روی اثر مستقیم عوامل بیماریزا کار می‌شود بایستی مورد توجه خاص قرار گیرد. در برخی از بیماریها نظیر تب حمل و نقل گاو، عوامل استرس‌آفرین ممکن است بصورت یک‌چکاننده عمل کرده و اثرات بیماریزای باکتریها و ویروس‌های راکه در حالت عادی عفونت‌زا نیستند تشدید کنند. لذا میزان تحریک شبکه تنظیم‌کننده و تقویت‌کننده سیستم ایمنی بدن بویژه قسمت‌های پاسخ‌های غیراختصاصی سیستم ایمنی بدن بایستی بطور متناسب و با دقت خاص مورد توجه قرار گیرد. در عفونت‌های دستگاه تنفس، در بین عوامل موثر غیر اختصاصی که خط مقدم سیستم دفاعی بدن را تشکیل می‌دهند لازم است از نوتروفیل‌ها و ماکروفاژها نام برد. وقتی این سلولهای دفاعی تحریک و فعال شوند هر نوع آنتی‌ژن را بلعیده و نابود می‌کنند (پدیده فاگوسیتوز یا بیگانه‌خواری).

لمفوسیت‌های T و مواد مترشحه از آنها نقش حیاتی و عمده‌ای را در فعال کردن ماکروفاژها ایفا می‌نمایند (لمفوسیت‌های T در اینجا به عنوان اثرکننده‌ها یا Effector cells عمل می‌کنند). این نوع لمفوسیت‌ها قادرند که هم واکنش‌های اختصاصی را که توسط سلولهای حافظه‌ای سیستم ایمنی (B. cells) عمل می‌کنند تحریک کنند و هم اینکه با ایجاد واکنش‌های غیر اختصاصی از قبیل ایجاد پادتن‌های چند بنیانی (Polyclonal) عمل دفاعی بدن را شروع کرده و عامل را از بین ببرند. از این نوع

ارتباط که در شبکه سیستم ایمنی بدن وجود دارد می‌توان استفاده کرد و هم سلولهای بیگانه خوار (ماکروفاژها) و هم لمفوسیت های T را فعال نمود. برای مثال اینترلوکین - ۲ (IL - 2^{*}) که بوسیله سلولهای کمک کننده (T-helper cells) ترشح می‌شود سلولهای بیگانه خوار را فعال می‌کند. این عمل یا بطور غیر مستقیم با تولید عامل فعال کننده ماکروفاژها (MAF^{**}) و یا بازهم بطور غیرمستقیم با تولید عامل مهار کننده مهاجرت لوکوسیت ها (MIF^{***}) و گاهی بوسیله هردو مکانیزم صورت می‌گیرد و موجب فعالیت سیستم دفاعی بدن می‌شود. از طرفی انترفرون گاما - (Interferon γ) می‌تواند بطور مستقیم سلولهای بیگانه خوار را فعال نماید. بسیاری از تنظیم کننده‌های پاسخ ایمنی که در حال حاضر برای جلوگیری و درمان تضعیف سیستم ایمنی بدن بکار می‌روند به دودسته نوق الذکر طبقه بندی می‌شوند. طی چند ساله اخیر هم در پزشکی و هم در دامپزشکی دو ماده اینترلوکین - ۲ و انترفرون - گاما بیشترین توجه دانشمندان و محققین ایمنولوژی را به عنوان تنظیم کننده های پاسخ بیولوژیکی (BRM^{****}) جلب نموده‌اند مهمترین محدودیت کاربردی این تنظیم کننده ها سمیت سلولی و گران بودن آنهاست. اگرچه با پیشرفت علم مهندسی ژنتیک و تکنولوژی وابسته به این علم عیب دوم تا حدودی رفع شده است ولی مشکل سمی بودن آنها برای سلولها بویژه در مواقعی که ممکن است با دوزاژ بالا مورد استفاده قرار گیرند همچنان لاینحل باقی مانده است. بروز عوارض جانبی شدید که متعاقب تجویز این دو ماده در طولانی مدت پیش می‌آید موجب شده است تا برای کشف مواد دیگری تحقیقات و تلاشهای زیادی بکار گرفته شود. پروتئین های هیبرید مصنوعی با توجه به اختصاصی بودن سنتز و ترکیب هورمون ها، پادتن ها و توکسین های دیفتری توسط مولتن و همکاران (۱۶)، چانگ و نویل (۲) و یول و نویل (۲۲) به ترتیب در سالهای ۱۹۷۵، ۱۹۷۷ و ۱۹۸۰ میلادی معرفی و گزارش شده‌اند. براساس این تحقیقات اخیرا " در آزمایشگاههای ایمنوبیولوژی

* INTERLEUKIN - 2 (IL - 2)

** Macrophage Activating Factor

*** Migration Inhibition Factor

**** Biological Response Modifier (BRM)

+ Maleimido Benzoyl - N - Hydroxy Succinimide (MBS)

دانشگاه یالتی داکوتای شمالی و نیویورک از ترکیب تافسین و تیموزین - آلفا و با استفاده از MBS^+ به عنوان کنژوگه ماده جدیدی بدست آمده است که در اینجا اثرات آن بر سیستم ایمنی بدن گاو مورد مطالعه و بررسی قرار می گیرد .

این ماده البته یک تقویت کننده غیر اختصاصی سیستم ایمنی می باشد . نتایج مطالعات اخیر نشان داده است که این مخلوط هم در محیط آزمایشگاهی (IN VITRO) و هم در حیوان زنده (IN VIVO) می تواند ماکروفاژها و لمفوسیت های T را تقویت کند . طی مقاله حاضر اثرات تیموزین آلفا و تافسین که بطور کنژوگه در آزمایشگاه بدست آمده بر سیستم ایمنی بدن گاو بشرح زیر مورد مطالعه و بحث قرار می گیرد .

اول - مواد و روشهای کار در آزمایشگاه (INVITRO)

الف - روش تهیه آمیخته نهایی: تیموزین - آلفا* و دی متی فورمامید** از شرکت سیگما*** خریداری شد . تافسین در آزمایشگاه ایمنولوژی دانشگاه ایالتی داکوتای شمالی (N D S U) و براساس روش Gottlieb و همکاران سنتز و خالص شد (۷) . معرف MBS که به عنوان Cross-linker بکار رفت از شرکت شیمیایی پیرس**** خریداری شد . سفادکس از سوئد***** خریداری شد . معرفهای الکتروفوروز آکرلامید ، از آزمایشگاههای بیوراد⁺ تهیه و خریداری شد . مقدار چهار میلی گرم از ماده خالص شده تیموزین آلفا که توسط دستگاه $HPLC^{+++}$ تصفیه و خالص شده بود در ۳ میلی لیتر محلول فسفات سدیم ده میلی مول (NA₂PO₄/10mM) با pH برابر با ۷/۵ و با استفاده از vortex (بهمن الکتریکی) با چهارصد میکرولیتر (۴۰۰ μ l) دی متافورمامید

+ Maleimido Benzoy - N - Hydroxy Succinimide (MBS)

* THYMOSION -a ** DIMETHY FORMAMIDE

***SIGMA CHEMICAL CO, ST. LOUIS, MO., USA.

****PIERCE CHEMICAL CO., ROCKFORD, ILL., USA

*****PHARMACIA-FINE CHEMICAL CO., UPPSALA, SWDEN

++BIO - RAD LABORATORIES, RICHMOND, CALIFORNIA, USA

+++HIGH PERFORMANCE LIQUID CHROMATOGRAPHY

محتوی MBS با غلظت ۲/۵ میکروگرم در ۲.۵ μg. 1ml مخلوط شد. مخلوط بدست آمده برای مدت نیم ساعت در گرمخانه ۲۱ درجه سانتیگراد قرار گرفت و سپس از ستون سفادکس G-25 برای تصفیه قسمت اضافی MBS عبور داده شد. کیفیت MALEIMIDE براساس روش Liu (۱۵) و O'Sullivan تعیین گردید (۱۹) مقدارششصد میکروگرم تافسین با چهار صد میکرولیتر محلول نمکی فسفات بافر⁺ مخلوط گردید و در حالیکه از Vortex استفاده می شد مقدار ۱۳ میکرولیتر محلول MBS به آن اضافه شد و برای مدت دو ساعت در گرمخانه ۲۱ درجه سانتیگراد قرار گرفت. پس از اتمام زمان انکوباسیون این مخلوط به مخلوط تغییر یافته، تیموزین آلفا اضافه شد و برای مدت سه ساعت در گرمخانه ۲۱ درجه سانتیگراد قرار گرفت. پس از اتمام زمان انکوباسیون مخلوط حاصله به کمک PBS و در دمای ۴ درجه سانتیگراد از کیسه دیالیز سه هزار دالتونی برای مدت یک شب (۱۲ ساعت) تصفیه و دیالیز شد. ترکیب آمیخته تیموزین آلفا و تافسین با دستگاههای HPLC و G-C (گازکروماتوگرافی) مورد ارزشیابی قرار گرفت تا از نظر کیفی برای انجام آزمایشات بعدی روی محیط کشت سلولی و لمفوسیت های T_H و مونوسیت ها اطمینان لازم حاصل شود. به ترکیب نهائی حاصله بمنظور سهولت از این پس IMP-1 اطلاق می شود که معادل فارسی آن را می توان "ماده فعال کننده و تنظیم کننده سیستم ایمنی" نامگذاری نمود.

ب - روش تعیین اثر IMP-1 بر مونوسیت ها:

خون محیطی از یک راس گاو هوشتاین به ظاهر سالم با حضور هیپارین جمع آوری شد. مونوسیت ها از لمفوسیت ها مطابق با روشی که توسط خوانساری و همکاران گزارش شده است و با استفاده از روش خاص سانتریفوژ ELUTRIATION از خون هیپارینه جدا شدند (۱۲). میزان خلوص مونوسیت های جدا شده بیش از ۹۷ درصد با رنگ آمیزی غیر اختصاصی استراز (ESTERASE) تعیین گردید. با این روش فعالیت بیولوژیکی مخلوط تافسین و تیموزین آلفا روی ایمونوسیت های گاوی مشخص شد که نتایج آن در جدول شماره (۱) ارائه شده است.

۱ - روش کار آزمایش Chemotaxis:

آزمایش جاذبه شیمیایی (Chemotaxis) ترکیب 1 - IMP با استفاده از Blind well chamber و با روش Synderman و Pike انجام شده (۲۰). مونوسیت‌ها در سطح فوقانی محفظه قرار گرفتند. در حالیکه IMP-1 و محیط فعال‌کننده جاذبه شیمیایی و یا محیط کشت سلولی به تنهایی (کنترل) در سطح تحتانی محفظه قرار داده شد. بعد از ۹۰ دقیقه انکوباسیون در گرمخانه ۳۷ درجه سانتیگراد، فیلترها ثابت و رنگ آمیزی شدند و پس از مشاهده میکروسکوپی تعداد متوسط سلولها در هر حوزه میکروسکوپی شمارش و ثبت گردید. نتایج این آزمایش در جدول شماره (۱) گزارش شده است.

۲- روش تعیین فعالیت فاگوسیتیک (بیگانه خواری):

فعالیت بیگانه خواری مونوسیت‌ها با حضور IMP-1 بوسیله افزودن مونوسیت‌ها بر محیط تنها (کنترل) و یا بر محیط حاوی IMP-1 مورد ارزیابی قرار گرفت. سوسپانسیون زنده استافیلوکوک طلائی (*Staphylococcus aureus*) به مخلوط اضافه شد و محیط کشت به مدت ۳۰ دقیقه، در گرمخانه ۳۷ درجه سانتیگراد قرار گرفت. پس از انکوباسیون، باکتریهای زنده‌ای که باقیمانده بودند شمارش و میزان درصد باکتریهای زنده بر طبق فرمول زیر تعیین و محاسبه و ثبت گردید:

$$\text{درصد باکتریهای زنده مانده} = \frac{\text{باکتریهای زنده انکوباته با مونوسیت ها}}{\text{باکتریهای زنده انکوباته بدون مونوسیتها}}$$

نتایج این آزمایش در جدول شماره (۱) منکس است.

۳- روش تولید اینترلوکین ها

تولید اینترلوکین (IL-1) توسط مونوسیت‌ها در پاسخ به لیپوپلی ساکاریدها با حضور و یا بدون حضور (LPS) در این طرح بر اساس روشی که خوانساری و همکاران در سال ۱۹۸۵ شرح داده‌اند انجام گرفت (۱۱). برای تعیین مقدار IMP-1 تولید شده از روش Conlon استفاده شد (۳ و ۴).

ج روش تعیین اثر IMP-1 بر لیمفوسیت‌های T:

از آنجا که یکی از اجزاء مولکول IMP-1 تیموزین آلفا - ۱ می باشد، در این

طرح با توجه به اینکه تیموزین آلفا خود یک فعال کننده T-cell است، اثر ترکیب جدید نیز برفونکسیون لمفوسیت های T شرح زیر مورد مطالعه قرار گرفت:

۴ - BT^{**} ASSAY - لمفوسیت های جدا شده از مونوسیت ها با حضور فیتوهماگلوتینین (PHA*) که یک میتوزن (MITOGEN) با منشاء گیاهی و فعال کننده T-Cell است کشت داده شدند. سپس مطابق با روشی که در جای دیگر شرح داده شده است (3-H)-Thymidine را که در واقع یک نوکلئوتید رادیواکتیو شده است به محیط کشت اضافه شد (۹ و ۱۰). مکانیزم اثر این آزمایش بطور خلاصه آنست که تیمیدین در سنتز DNA لمفوسیت ها شرکت نموده و DNA سلول جدید نشاندار می شود. مقدار DNA نشاندار نسبت مستقیم با تعداد سلولهای T.Blast خواهد داشت که توسط دستگاه بتا کانتر تعیین می شود و بصورت شمارش رادیوایزوتوپ در هر دقیقه (cell per minute) ثبت می گردد.

۵ - MLC^{***} - Assay مطالعه سنجش واکنش کشت لمفوسیت های مخلوط غیر همگن (لمفوسیت های افراد غیر همخون که از نظر ژنتیکی Allogenic گفته می شوند) به نحو گسترده ای در انسان و حیوانات به منظور سنجش واکنش ایمنی سلولی (CMI#) توسط Ling و همکاران در سال ۱۹۸۱ شرح داده شده است (۱۴). در این آزمایش معمولاً سلولهای سیتوتوکسیک تحریک و تکثیر می شوند. این سلولها، سلولهای توموری یا سلولهای حاوی ویروس ها را نابود می کنند. میزان تکثیر این لمفوسیت ها را می توان توسط (3-H)-Thymidine در پاسخ به لمفوسیت های T غیر همگن (Allogenic) و با استفاده از دستگاه بتا کانتر طبق روشی که توسط خوانساری و همکاران در سال ۱۹۸۳ شرح داده شده است تعیین نمود (۹).

۶ - سنجش تولید لمفوکین ها - لمفوسیت های خون محیطی با حضور ۲ میکرو گرم PHA در هر میلی لیتر به تنهایی و یا با حضور 1-IMP کشت داده شدند. بعد از ۴۸ ساعت آنکوباسیون، سلولها از محیط کشت بوسیله سانتریفوژ جدا شدند محیط کشت جدا شده.

* PHYTO HEMAGGLUTININ (PHA) ** BLAST TRANSFORMATION ASSAY

CELL MEDIATED IMMUNITY *** MIXED LYMPHOCYTE CULTURE

برای سنجش میزان اینترلوکین - ۲ (IL-2) با روش Gillis و همکاران اندازه گیری شد (۶). میزان تولید انترفرون در محیط کشت که بعد از کشت از سلولها جدا شده بود با سانتریفوژ و با روش Radio Immuno assay تعیین گردید.

دوم - مواد و روشهای کار در داخل بدن (INVIVO):

مطالعه اثر این ماده تقویت کننده ایمنی (IMP-1)، روی گاوهای که با تزریق دارو سیستم ایمنی آنان تضعیف شد، اخیراً در دپارتمان علوم دامپزشکی و میکروبیولوژی دانشگاه ایالتی داکوتای شمالی شروع شده است. در مطالعات تجربی مقدماتی تعداد ۱۸ راس گاو نژاد هوستاین (Holstein) به سه گروه هر گروه ۶ راس تقسیم و در محیطهای جداگانه‌ای نگهداری شدند. به گروههای اول و دوم داروی دگزامتازون (Dexamethason) بمقدار ۴ میلیگرم به ازاء هر کیلو وزن زنده دام روزانه به مدت سه روز از طریق عضلانی تزریق شد. به گاوهای گروه سوم فقط محلول سرم نمکی استریل (۹ در هزار) تزریق شد و به عنوان گروه شاهد (Control) نگهداری شدند. در روز چهارم از تمام ۱۸ راس گاو مذکور خونگیری بعمل آمد و سپس ماده تقویت کننده ایمنی (IMP-1) بمقدار ۴ میلیگرم به ازاء هر کیلو وزن زنده دام روزانه به مدت ۲ روز از طریق داخل عضلانی تزریق شد. لmfوسیت های خون محیطی گاوها که روز چهارم (قبل از تزریق دگزامتازون) خونگیری شده بودند جدا شده و فعالیت ایمنولوژیک آنها بر اساس روش Roth و همکاران مورد مطالعه و سنجش ایمنی قرار گرفت (۱۸). در روز هفتم از تمام گاوها مجدداً "خونگیری بعمل آمد و لmfوسیت های خون محیطی آنان جدا شده و فعالیت ایمنولوژیک آنان مورد مطالعه و سنجش قرار گرفت. نتایج این آزمایشات در جدول شماره (۲) منعکس است.

نتایج مطالعات:

نتایج مطالعات انجام شده در این طرح در دو بخش INVITRO و INVIVO گزارش می شود. نتایج مربوط به اثر IMP-1 بر مونوسیت ها، کموتاکسی، فعالیت فاگوسیتیک، تولید لmfوکین ها، تحریک و تکثیر لmfوسیت ها با میتوزن و کشت لmfوسیت های مخلوط، و تولید IL-2 و انترفرون گاما در جدول شماره ۱ و نتایج مطالعات اثر IMP-1 در گاوهای

تزریق شده بادگزامتازون و یا بادگزامتازون به اضافه IMP-1 و همچنین در گاوهای گروه شاهد در جدول شماره ۲ بشرح زیر ارائه می شود:

الف - نتایج در آزمایشگاه (INVITRO):

۱- همانطور که در جدول شماره ۱ ارائه شده است، هم تافسین و هم آمیخته جدید تافسین - تیموزین (IMP - 1) فعالیت انهدامی باکتریسیدال (Bactericidal) مونوسیت ها را افزایش می دهند. فعالیت باکتریسیدال مونوسیت ها متعاقب پدیده بیگانه خواری آنها از طریق تولید یون های اکتیو اکسیژن (O^{-2} Superoxide) و احیاء NBT مشخص می گردد. میزان تولید یون های اکسیژن (O^{-2}) مونوسیت ها متعاقب اضافه نمودن تافسین یا IMP-1 به محیط کشت مونوسیت ها افزایش می یابد. این افزایش نسبت مستقیم با انهدام باکتریهای استافیلوکوک طلائی (اضافه شده به محیط کشت) دارد.

۲- همانطور که در جدول شماره ۱ منعکس می باشد ماده IMP-1 هم به همان اندازه تافسین بر تولید مقدار اینترلوکین - ۱ (IL-1) توسط مونوسیت ها موثر بوده است (ردیف ۴ جدول شماره ۱).

یافته های فوق الذکر پیشنهاد می نماید که آمیخته تافسین - تیموزین (IMP-1) در واقع مشابه هر کدام از مواد فوق الذکر به تنهایی می تواند به عنوان یک ماده فعال کننده مونوسیت ها (Monocyte Activator Factor) در محیط کشت لمفوسیت ها موثر باشد.

۳- هرآینه IMP-1 تاثیر قابل ملاحظه ای بر تکثیر سلولهای لمفوبلاست (Blast Transformation) نداشته است (بامقایسه با تیموزین آلفا به تنهایی). البته تافسین هم به تنهایی هیچگونه اثری که نشان دهنده تقویت لمفوبلاست ها در پاسخ به PHA باشد نداشته است (جدول شماره ۱ - ردیف ۱ - ۵). از این نتایج چنین بر می آید که ترکیب کنژوگه جدید اثر فعال کننده روی سلولهای T هم دارد.

۴- یافته های آزمایش کشت لمفوسیت های غیر همگن (MLC) که از لمفوسیت ها تحریک کننده (Stimulator cells) و پاسخ دهنده (Responsor Cells) طحال موش های نژاد مختلف استفاده شده است نشان می دهد که هر دو ماده تیموزین آلفا و

جدول شماره (۱) - نتایج اثر تافسین، تیموزین آلفا و ۱ - IMP بر فنوکسیون مونوسیت‌ها و لنفوسیت‌ها در INVIPEG

توضیحات مربوط به هر کدام از سیت‌های آزمایش	شاهد (CONTROL)	با حضور IMP-1	با حضور تیموزین	با حضور تافسین	نوع سنجش ایمنی	شماره
جاذبه نهایی مونوسیت‌ها (تعداد متوسط مونوسیت‌ها در هر حوزه میکروکپی) - مقدار IMP-1 برابر با 1000 g./ml. مصرف شد در صد باکتریهای زنده باقی مانده (هر حبه بیشتر باشد نشان دهنده فعالیت کمتر بگانه خواری مونوسیت‌ها است) - مقدار IMP-1 برابر با 1000 g./ml. به محیط اضافه شد	10 ± 2	21 ± 5	11 ± 2	28 ± 3	کمو تاکسی	۱
بستگی به مقدار تولید یون اکسیژن حیوان کننده دارد (نسبت مستقیم با آزمون رفتن (Cytochrome-c Reduct- (OR) X (10 ⁻⁶ M) عددی طولهای شمارش عددی در دقیقه)	8 / 8	10 / 5	9 / 5	12 / 3	احیاء سیتوکرم - C (مقدار تولید اکسیژن (10 ⁻⁶ -M)	۲
(cpm) یا نسبت با لایسنر	4332 ± 675	5801 ± 691	4845 ± 901	6191 ± 581	تولید IL-1 (C P M) میزان تکثیر لنفوبلاست‌ها (B. T.-A)	۳
محیط در حضور مقدار 200 g./ml. - P.H.A. میتوز و مقدار لیبویلی ساگریند (10 ⁻⁶ M) برای ساعت کشت داده شد.	18 / 3	27 / 7	28 / 8	16 / 5	کشت لنفوسیت‌های غیر همگن تولید لنفوکین‌ها	۴
واحد بظرف اختیاری تعیین و کشت شد لنفوسیت‌ها با 20 g./ml. P.H.A تحریک شدند و ۴۸ ساعت بعد از آنکوبان - یون شمارش شد. مقدار 2 IMP-1 میکروگرم به ازاء غلظت میکرو لیترو مصرف شد.	12 / 2	20 / 7	23 / 0	15 / 2	اینترلوکین - ۲ (IL-2)	۵-۱
	۲ واحد	۵ واحد	۶ واحد	۳ واحد	اینترلوکین - ۲ (INF-γ)	۵-۲
	۳ / ۵	۷ / ۰	۸ / ۱	۴ / ۲		۶-۱
						۶-۲

جدول شماره (۲) نتایج اثر IMP - 1 روی فونکسیون ایمنوسیت ها متعاقب تزریق دگزامتازون درگا (INVIVO) (a)

ملاحظات	فونکسیون لمفوسیت ها				شماره ردیف
	MLC (cpm.)	PHA (cpm.)	IL-2 (cpm.)	IgG (mg./ml.)	
درفونکسیون لمفوسیت ها راتا حدی جبران کرده است رانا تضعیف سیستم ایمنی	۴۴۸۶۱ ± ۵۰۱۴	۱۷۲۲۷۱ ± ۸۳۲۱	۸۱۱۶ ± ۷۶۵	۱۸ ± ۳	۱
	۲۸۵۱۱ ± ۷۱۱۸	۹۰۴۴۱ ± ۱۶۰۷۸	۵۲۳۸ ± ۴۵	۱۶ ± ۴	۲
	۳۶۰۹۹ ± ۸۳۱۷	۱۲۳۸۶۵ ± ۱۸۴۳۳	۷۶۶۲ ± ۹۸۱	۲۴ ± ۳	۳

۱) Three injections of 40 ug./Kg./day, IM.

۲) Six calves for each experiment

۳) Ten ug./Kg./day, IM.

IMP-1 فعالیت تکثیر سیتوکین‌های T را افزایش می‌دهند و در حالیکه تافسین به تنهایی اثر بسیار کمی بر سلول‌های مورد آزمایش در این تست دارد (جدول شماره ۱ ردیف ۲ - ۵).
 ۵ - تولید اینترلوکین - ۲ (IL-2) و انترفرون گاما (INE-Q) در مواقعی که تیموزین آلفا به تنهایی یا به صورت IMP-1 در سیستم آزمایش حضور داشتند افزایش یافته است (جدول شماره ۱ - ردیف ۱ - ۶). البته تافسین هم به تنهایی می‌تواند تولید اینترلوکین - ۲ و انترفرون گاما را افزایش دهد ولی نه به مقداری که در اثر اضافه شدن آمیخته تیموزین - تافسین (IMP-1) افزایش داده است (جدول شماره ۱ - مقایسه شاهد تافسین - ردیف ۱ - ۶).
 بطور کلی نتایج مطالعات کاربرد آزمایشگاهی نشان می‌دهد که محصول آمیخته (کنژوگه) تافسین و تیموزین آلفا اثر تقویت‌کننده قابل ملاحظه‌ای بر روی لمفوسیت‌های T و مونوسیت‌ها دارد.

ب - نتایج در داخل بدن (INVIVO)

نتایج مطالعات انجام شده در اثر تزریق به حیوان زنده نشان داد که سیستم ایمنی گاو‌هایی که به آنها دگزامتازون تزریق شده بود تضعیف و یا سرکوب (Suppressed) شده است ولی تزریق آمیخته تافسین - تیموزین تا حدی این تضعیف را جبران کرده و سیستم ایمنی را تقویت می‌نماید، حتی در برخی موارد آن را به حالت اول برمی‌گرداند (جدول شماره ۲). هرآینه مطالعات و تجارب دیگری نیز لازم است انجام شود تا میزان دوزاژ و فارماکوکینتیک این ماده تقویت‌کننده سیستم ایمنی (IMP-1) تعیین گردد.

سوم - بحث و نتیجه گیری:

استرس‌های فیزیکی و محیطی معمولاً "منجر به تضعیف و سرکوب سیستم ایمنی بدن می‌شوند. انسان یا حیوانی که سیستم ایمنی بدن آن تحت تاثیر این نوع استرس‌ها قرار گرفته نسبت به انواع عفونت‌ها که در اثر میکروارگانیزم‌هایی که در شرایط عادی بیماریزا نیستند فوق‌العاده حساس می‌شود. تحقیقات در آزمایشگاه‌های متعدد نشان داده است که تافسین

سلولهای بیگانه خوار سیستم ایمنی را فعال می کند. تیموزین - آلفا اثر تقویت کننده روی سلولهای بالغ و تیموسیت ها دارد. اخیراً "آزمایشگاه تحقیقاتی ایمونولوژی دانشگاه ایالتی داکوتای شمالی (NDSU) ترکیبی را از مخلوط دو ماده که بطور طبیعی فعال کننده سیستم ایمنی می باشند سنتز نموده و در INVITRO و INVIVO مورد مطالعه قرار داده است. این ترکیب جدید که در واقع آمیخته ای از تافسین و تیموزین آلفا می باشد دو نقش اساسی روی فعال کردن سیستم ایمنی ایفا می نماید که طی دو مقاله در جای دیگری به تفصیل بیان شده است. (مجله دارو و درمان - زیر چاپ) (اجملاً) یادآور می شود که یکی از نقش های فعال این دو ماده روی سلولهای بیگانه خوار و دیگری روی سلولهای T می باشد.

مطالعات INVITRO نشان داد که ترکیب جدید در تحریک و فعال کردن سلولهای T و ماکروفاژها بسیار موثر است. تجارب INVIVO در این مطالعات چندان قطعی نبود ولی مطالعات مقدماتی نشان داد که می توان امیدوار بود که IMP-1 می تواند اثرات مفیدی در احیای فونکسیون های ایمونولوژیک حیواناتی که به عللی تحت تاثیر استرس قرار گرفته اند و سیستم ایمنی بدن آنان تضعیف و یا سرکوب شده است، داشته باشد. طی این پروژه یک سری تحقیقات بمنظور ارزیابی اثر آمیخته تافسین - تیموزین (IMP - 1) روی مونوسیت های گاوی انجام گرفته است. این تحقیقات در زمینه ارزیابی کموتاکسیسی، سیتوتوکسیسیتی و تولید سیتوکین ها انجام گرفت.

فعالیت سلولهای T از طریق اندازه گیری تکثیر لمفوسیت های بلاست توسط Mitogens (نظیر هماگلوتینین) و عکس العمل کشت لمفوسیت های غیر همگن (Allogenic) و تولید لمفوکین ها امکان پذیر گردید که نتایج آن در جدول شماره ۱ منعکس شده است. این نتایج حاکی از آن است که ماده تقویت کننده سیستم ایمنی (IMP - 1) به اندازه تافسین در افزایش تولید اینترلوکین - ۱ موثر بوده است. این اطلاعات پیشنهاد می نماید که آمیخته تافسین - تیموزین آلفا خاصیت تافسین را حفظ کرده و مشابه تافسین یک فعال کننده روی مونوسیت ها می باشد. با توجه به اینکه این ترکیب اثر تقویت کننده روی سلولهای T هم دارد بنابراین آمیخته تافسین - تیموزین آلفا (IMP - 1) می تواند بخش های اساسی سیستم ایمنی را تقویت کند بدون آنکه عوارض جانبی در بدن ایجاد نماید زیرا هر دو ماده اصلی این ترکیب به صورت فیزیولوژیکی در بدن یافت می شوند. چنانچه این کاربرد عملاً "مفید و قابل اجرا باشد ممکن است در

آینده بتوان با تجویز IMP-1، قبل و یا بعد از وقوع حوادث استرس آفرین در دامها، از بیماریهای زیادی از قبیل تب حمل و نقل (Shipping Fever) گاوان جلوگیری کرد. البته در صورت موفقیت با جلوگیری از بروز اثرات استرس و بیماریهای ناشی از آن می توان به نحو قابل توجهی از خسارات اقتصادی جلوگیری نمود و بدین ترتیب فرآورده های دامی (گوشت - شیر و غیره) را افزایش داد. بدیهی است قبل از آنکه اثرات سودمند IMP-1 از نظر کلینیکی کاربرد واقعی پیدا کند انجام آزمایشات گسترده ای در زمینه های مختلف از قبیل دوزاژ موثر و فارماکوکینتیک (Pharmacokinetic) این ترکیب ضروری بنظر می رسد.

تشکر.

از خواهر حوریه باقری که در تایپ این مقاله متحمل زحمات فراوان شده اند صمیمانه

تشکر می نمائیم.

مولفین

The Effects of Thymosin-Tuftsins Conjugate on the
Immune system of Cattle

Khansari^{*}.N; Rad^{**}.M.A. Jafari^{***}.P;

SUMMARY:

It appears that linkage of thymosin to tuftsins can be accomplished and product retains the biological activities of each component. The new compound has potentiation effects on both T-Cells and monocytes. Thus, it would be a potent immunomodulator for immunocompromised subjects.

* Dept. of Vet. Sci. Microbiology, NDSU, Fargo, ND.
58105, USA.

** Dept. of Vet. Cl. Sci., Faculty of Vet. Med. Tehran
University Tehran(P.O. Box 14155-6453),The Islamic
Republic of IRAN.

*** Immunobiological Laboratories Inc., 246 W.38th street,
New York N.Y. 10018 USA

References:

- 1- Blecha, F. (1975). The role of IL - 2 in the immune response of incoming feeder cattle, The Bovine Proceedings 18, 113 - 118.
- 2- Chang, T.M. and Neville, D.M.Jr. (1977): Artificial hybrid protein containing a toxic protein fragment and a cell membrane receptor - binding moiety in disulfide conjugate.
I. Synthesis of diphtheria toxin fragment A-S-S-human placental lactogen with methyl-5 bromovaleryl-imidate, J. Biol. Chem. 252, 1505-1514.
- 3- Conlon, P.J. and Goldstein, A.L. (1985): Thymosins and other thymic hormones. In " Biological Response Modifiers" (P.F. Torrence ed). PP. 121-140 Academic press, Orlando, Florida.
- 4- Conlon, P.J. (1983): A rapid biological assay for the detection of inter leukin - 1, J. Immunology, 131, 1280-1282.
- 5- Frank, G.H., The role of pasteurilla hemolytica in the bovine respiratory disease complex (1986), Vet. Med. 81, 838-846.
- 6- Gillis, S., Ferm, M.M., Ou, W. and Smith, K.A. (1978) T.cell growth factor: Parameters of Production and quantitative micro assay for activity, J. Immunol., 120, 2027-2032.
- 7- Gottlieb, P., Stabinsky, Y., Zakuth, V., Spierer, Z., and Fredkin, M. (1983): Synthetic Pathways to tuftsin and radioimmuno assay, Ann. N.Y. Acad. Sci. 419, 12-22.

-
- 8- Kelley, K.W., (1980). Stress and immune Function a bibliographic review, Ann. Rech. Vet., 11, 445-478.
- 9- Khansari, N., Petrini, M., Ambrogi, F., Gold-Schmidtclermont, P. and Fudenberg, H.H. (1983): Role of autorosette forming cells in antibody synthesis in Vitro: Supprssive activity of ARFC in humoral immune response, Immunobiology. 166, 1-11.
- 10- Khansari, N., Whitten, H.D. and Fudenberg, H.H. (1984) Phencyclidine-induced immunosuppression, Science. 225, 76-78.
- 11- Khansari, N., Chou, Y.K., and Fudenberg, H.H. (1985) Human monocytes heterogeneity: Inter Leukin - 1 and Prostaglandin E₂ production by separate subsets, Eur.J. Immunol. 15, 48-51.
- 12- Khansari, N., Beauclair, K. and Gustad, T. (1989) Separation of bovine lymphocytes and granulocytes from blood by use of elutriation, Am. J. Vet. Res. 50. 1263-1265.
- 13- Larssen, B., Fossum, C., Tornquist, M., Matson, P. Aleniu, S. (1985): Evaluation of prophylactic potential of an immuno modulator against respiratory disease in calves. Vet. Scand. 29, 262-272.
- 14- Ling, N.R., and Maclellan, I.C.M. (1981). Analysis of lymphocytes in blood and tissues. In " Techniques in clinical Immunology" (Thompson, R.A.ed.) .PP.222-250, Blackwell scientific, Oxford, London.
- 15- Liu, T.T., Zinnecker, M., Hamaoka, T. and Katz, D. (1979): New procedures for preparation and isolation of conjugates of proteins and antibodies.

- D- amino acids and immunochemical characterization of such a conjugates, *Biochemistry*, 18,690 - 693.
- 16- Moolten , F.L., and Cooperland, S.R. (1970). Selective destruction of target cells by diphtheria toxin conjugated to antibody directed against antigens of the cells, *Science*. 169, 68 - 70.
- 17- Roth, J.A. (1982): Immuno- suppression and immuno- modulation in bovine respiratory disease. In book " Bovine respiratory disease " by . R.W. Loans eds., Texas A & M University press College Station, TX., PP. 143-192.
- 18- Roth, J.A., and Kaeberle M.L. (1984): Enhancement of lymphocyte blasto - genesis and neutrophil function by Avridine in dexameth asone - treated and non - treated cattle, *Am., J. Vet. Res.* 46,53-58.
- 19- O'Sullivan, M.J., Gnemmi, E., Morris, D., Chiregatti, G., Simonds, A.D., Simmons, M., Bridges, J.W., and Marks, V. (1979). Comparison of two methods of prepariny enzyme antibody conjugates. Application of these conjugates for enzyme immuno assay, *Anal. Chem.* 100, 100-108.
- 20- Synderman, R., and Pike, M. (1976): Macrophage chemotaxis, In: " INVITRO Methods in cell Mediated and Tumor Immunity" (B.Bloom and J. David, eds.) PP.185-196. Academic Press, New york.
- 21- Von - Tungeln, D.L. (1986), The effects of Stress on the immunology of the stocker Calf. *The bovine Prac.*, 18, 109- 115.

-
- 22- Youle, R.J., and Neville. D.M.Jr. (1980). Anti-thy
1,2 monoclonal antibody linked to ricin is a potent
cell-type - specific toxin, proc. Natli Acad. Sci.USA.,
77, 5483-5486.